

Εργασία της Άννας Μαρίας Τσουγκοσβίλι στην «Ελένη» του Ευρυπίδη

Δύο χρόνια μετά την επιστροφή στη Σπάρτη, η Ελένη γράφει στο ημερολόγιό της μερικές σελίδες αναμνήσεων. Τι πιστεύετε ότι θα γράφει για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της; Να συνθέσετε 2 σελίδες με τις σκέψεις της.

Αγαπητό ημερολόγιο,

Ποτέ δε θα ξεχάσω πως σαν σήμερα, πριν από δύο χρόνια, ξαναβρέθηκα στην αγαπημένη μου πατρίδα! Θυμάμαι τα πάντα καθαρά σαν να ήταν χθες. Την τεράστια συγκίνηση, όταν πατήσαμε μετά από τόσα χρόνια ξανά εδώ, στη Σπάρτη! Δεν πίστευα όλα αυτά τα δεκαεφτά χρόνια που ήμουν μόνη στην Αίγυπτο ότι θα ξαναέβλεπα τον άντρα μου κι ότι θα καταφέρναμε να γυρίσουμε πίσω μαζί. Πάλι καλά που μας βοήθησε η Θεονόη και δε μας πρόδωσε στον αδελφό της, τον Θεοκλύμενο, γιατί, αν είχε γίνει αυτό, ο Μενέλαος σίγουρα θα ήταν νεκρός, ίσως κι εγώ. Δεν έχω νιώσει μεγαλύτερο φόβο από εκείνη τη φορά, όμως ήμουν τόσο αποφασισμένη που δε μ' ένοιαζε τίποτε, σκεφτόμουν μόνο τον τελικό στόχο. Έτσι, λοιπόν, με την επιστροφή μας αποκαταστάθηκε κι η δική μου φήμη. Ποτέ δεν απάτησα τον άντρα μου, δεν παράτησα την κόρη μου για τον έρωτα του Πάρη! Ένα απλό πiónι ήμουν στα χέρια της θεάς Ήρας και της θεάς Αθηνάς, που ήθελαν να εκδικηθούν τη θεά Αφροδίτη.

Τώρα όμως πιο πολύ χαίρομαι για την κόρη μου, που πλέον μπορεί να είναι με κάποιον, χωρίς να σκέφτεται αυτός ότι αν μοιάζει σ' εμένα, τη μητέρα της, τότε θα είναι άπιστη. Επίσης, όλοι όσοι χάθηκαν εξαιτίας μου, επειδή, δηλαδή, πίστευαν ένα ψέμα για μένα, τώρα κι από εκεί που βρίσκονται γνωρίζουν την αλήθεια, όπως για παράδειγμα, η μητέρα μου και τα αδέρφια μου. Κι αυτό κάπως με ηρεμεί και με ανακουφίζει.

Είμαι τόσο χαρούμενη που ξαναζώ μαζί με τον άντρα μου μία ευτυχισμένη ζωή, χωρίς προβλήματα και που μετά από τόσα χρόνια ξανασμίξαμε και συνεχίζουμε να αγαπιόμαστε! Σχεδιάζουμε, μάλιστα, να στείλουμε δώρα στη Θεονόη, για να την ευχαριστήσουμε, όπως θα κάνουμε από δω και πέρα κάθε χρόνο τέτοιο καιρό. Βέβαια, αυτό που θα με κάνει ακόμα πιο χαρούμενη είναι ότι η κόρη μου σε λίγο καιρό θα γίνει γυναίκα ενός γενναίου βασιλιά, με τον οποίο αγαπιούνται πολύ και θα κάνουν μαζί οικογένεια, πράγμα που δε θα μπορούσε να συμβεί, αν δεν είχε αποκατασταθεί η τιμή κι η υπόληψή μου. Ευτυχώς όλα πήγαν καλά για

τη δική μας οικογένεια! Δυστυχώς, βέβαια, δεν ισχύει το ίδιο για τις οικογένειες τόσων θυμάτων του Τρωικού πολέμου ... Πολύ κρίμα που οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουμε τη ματαιότητα των πολέμων που κάνουμε!

Σε αφήνω τώρα, αγαπητό μου ημερολόγιο, γιατί θέλω να συνεχίσω το υφαντό μου στον αργαλειό. Θα τα ξαναπούμε, όταν βρω χρόνο.